

Goede boterham zonder groot bedrijf

In Oostenrijk gelden hele andere regels dan in Nederland. Daardoor kan Erich Decker ook met een relatief klein bedrijf prima de kost verdienen.

Oostenrijk is geen populair emigratieland voor Nederlanders. De bedrijven zijn zeer kleinschalig en er is weinig ruimte voor uitbreiding. Toch zijn de toekomstmogelijkheden voor jonge Oostenrijkse boeren helemaal niet slecht, stelt varkenshouder **Erich Decker**.

Door Marije
Wenneke

Het is een idyllisch gebied waarin Erich Decker (23) samen met zijn ouders een varkensbedrijf runt. Het dorpje Halbenraw ligt in een dal dat wordt omzoomd door bergen. In dit deel van Steiermark, gelegen tegen de Sloveense grens, voert varkenshouderij de boventoon.

Met 70 fokzeugen, 1400 vleesvarkens en 47 hectare grond is het bedrijf van de Deckers voor Oostenrijkse begrippen fors. De doorsnee bedrijfsgrootte in het gebied is 15 hectare. Toch wil Erich, die na het volgen van een agrarische opleiding nu fulltime op het bedrijf werkt, groter groeien. “Volgend jaar gaan we uitbreiden naar 90 zeugen, met bijbehorend aantal vleesvarkens. Daarvoor bouwen we een nieuwe stal met meer ruimte voor de zeugen. De huidige zeugenstal voldoet niet aan de dierwelzijnseisen die in 2013 van kracht worden”, vertelt Erich.

Ongeschreven regel

De jonge boer is een echte ondernemer. Hij houdt een precieze boekhouding bij van alles wat er op zijn bedrijf gebeurt. Dat lijkt logisch, maar in Oostenrijk is het bijhouden van een bedrijfsadministratie niet verplicht als je minder omzet dan 300.000 euro per jaar. “Daar blijven wij onder, ook als we volgend jaar uitbreiden. Al is het maar net”, lacht Erich. Het heeft veel voordelen om onder die grens te blijven. Dan

kijkt de overheid naar hoeveel vee en land je hebt en hangt daar een bepaalde bedrijfswaarde aan. Slechts 39 procent van dat bedrag wordt fiscaal belast. Overschrijdt je de grens, dan moet je 20 procent belasting betalen over alles wat je verdient. Erich: “Wij zijn heel tevreden met dit systeem, al wordt regelmatig over afschaffing gepraat.”

Er zijn meer verschillen met Nederland. Grote verschillen. Zo hoeft Erich zijn ouders niets te betalen als hij het bedrijf overneemt. Wel is er in Oostenrijk de ongeschreven regel dat de ouders tot hun dood op het bedrijf kunnen blijven wonen en goed worden verzorgd. Ook in het geval van Erich, al is het nog niet zover. Vader Alois is pas rond de vijftig. “Als mijn vader 65 jaar wordt, komt het bedrijf automatisch op mijn en mijn moeders naam te staan. Als mijn moeder 60 jaar wordt, is het bedrijf helemaal van mij. Dat is de wet”, licht Erich toe.

Pompoenen

De varkenshouderij van Erich en zijn ouders kun je met recht een familiebedrijf noemen. “Ik ben verantwoordelijk voor de zeugen en de biggen, mijn vader doet de vleesvarkens van 8 tot 30 kilo en mijn moeder de varkens van 30 tot 100 kilo”, legt de jonge boer uit. Het voer voor de varkens verbouwt de familie zelf: 6 hectare gerst en 29 hectare maïs. Ook verbouwen ze 5 hectare pompoenen. Hiervan worden de zaden geoogst en in de buurt tot olie geperst. Dat levert een leuk extra zakcentje op. Het rantsoen maïs en gerst voor de varkens – van 1 hectare grond kan Erich een jaar lang 50 varkens voeren – wordt aangevuld met soja en mineraalconcentraten. De zeugen krijgen hun voer via een droogvoerinstallatie verstrekt, de vleesvarkens via een brijvoersysteem. Erich mengt het voer zelf en maakt gebruik van een voercomputer. Het bedrijf is technisch goed uitgerust en erg netjes. “Als je met drie mensen op een bedrijf van deze grootte werkt, heb je genoeg tijd om veel zorg aan alles te besteden.”

Goede boterham

Zorgen om de toekomst kent de jonge Oostenrijker eigenlijk niet. Het bedrijf draait goed en financieel ziet alles er rooskleurig uit. “De laatste tien jaar hebben we 350.000 euro geïnvesteerd in de stallen, dat bedrag is bijna afgeschreven.

Voor de bouw van de nieuwe stal nemen we 300.000 euro op en dat is de enige financiering die we dan hebben. Je kunt je voorstellen dat ik hier een goede boterham kan verdienen”, eindigt Erich zijn verhaal.

Voortrekkersrol

Oostenrijk is twee keer zo groot als Nederland en heeft acht miljoen inwoners. Het is een van de rijkste en stabielste lidstaten van de Europese Unie. De belangrijkste landbouwgebieden liggen in het noorden en noordoosten van Oostenrijk. In het hooggebergte vindt veeteelt plaats. Het aandeel veehouderij binnen de Oostenrijkse agrarische sector is bijna 50 procent. Zoals in de meeste Westerse landen is de landbouw niet meer de belangrijkste sector. Veel traditionele en kleine boerenbedrijven kunnen alleen nog maar bestaan van toeristische neveninkomsten. Wel is Oostenrijk zeer vooruitstrevend op een aantal gebieden zoals gentechniek, al staan boer en consument hier sceptisch tegenover. Biologische landbouw is wel erg populair. De verkoop van biologische producten groeit en met 20.000 bio-boeren speelt Oostenrijk in Europa een voortrekkersrol.

